

отъ мъчнотии и страдания. Тъ сж на кривъ пътъ. Духовниятъ животъ представя за човѣка това, което представлятъ естественитѣ, природни условия за цвѣтъта. Следователно, влѣзе ли въ духовния пътъ, човѣкъ ще се натъкне даже на по-мъчни условия, отколкото по-рано е ималъ. Той ще бѫде изложенъ и на дъждъ, и на вѣтъръ, и на слана, и на снѣгъ, и на бури. Изкуство е човѣкъ да работи при такива условия, именно, и да се стреми неотклонно къмъ своя идеалъ. Наистина, идеалътъ е непостижимъ, но идентѣ сж постижими. Чрезъ тѣхъ човѣкъ се свързва съ възвишениитѣ сѫщества, които му помагатъ. Това не значи, че всички въпроси ще ви станатъ изведенъжъ ясни. Има начинъ, по който човѣкъ може да си обясни всички въпроси въ единъ моментъ, но за това е нужно да знае една формула. — Коя е тази формула? — Обичай Бога! — Ама никой не ме обича. — Ти обичай. Като обичашъ Бога, всички ще те обичатъ. Пази се, обаче, да нѣмашъ чрезмѣрни желания, защото тъщете спѣватъ. За даденъ моментъ човѣкъ може да има само едно желание. Има ли повече желания, самъ ще се спѣне.

И тъй, законъ е: като обичашъ, ще те обичатъ; и като те обичатъ, ще обичашъ. Не можешъ да мислишъ за нѣкого, ако и той не мисли за тебе. Ако ти не мислишъ за никого, никой нѣма да мисли за тебе. Нѣкой иска да не мисли за никого, да не обича никого, а хората да го обичатъ и да мислятъ за него. То-